

MIJN DIERBARE PADDEL

Mia kara padelo. (Mijn dierbare paddel)

Hij ligt, jammer genoeg, te vaak ongebruikt op het onderste schap achter in de loods. Ik ben hem zelfs meer dan een jaar kwijt geweest. Maar na een briefje op de cola-automaat is hij dan weer opgedoken. Ik hoop dat hij in goede handen is geweest. Het waren in elk geval zorgzame handen, want hij was in ongeschonden staat.

De familie Braca is echter erg groot aan de club en de broertjes en zusjes lijken erg op elkaar. Dat maakte dat ik mijn paddel regelmatig niet terugvond en daarom heb ik hem gepersonaliseerd. Ik ben begonnen met mijn naam op de steel : Paul H.. Dat vond ik echter een beetje pover en dacht : "Waarom zou ik er geen gedicht op schrijven ? en ik ga dat doen

in het Esperanto dan kan er wereldwijd geen discussie zijn over van wie die paddel is."

Het gedicht gaat als volgt :

Mia kara padelo
instrumento en miaj manoj
skur^go de miaj brakoj
motoro de mia kanuo
per akvo vi fendos
donocanta al mi momentojn
de libereco kaj fileco
foriganta mia soleco
en la suno subiranta
en la konscio ke
teil longe kiel mi povas manuli vin
mi ankoraŭ vivas kaj eblas ^gui
la akvon, venton kaj sunon
kaj miajn amikojn ^cirkaŭe

Esperanto is een zeer mooie taal en redelijk eenvoudig om aan te leren en te begrijpen. Maar voor het gemak staat hieronder de vertaling. Indien je het in het echt Esperanto wil horen , dan moet je mij maar aanspreken en lees ik het je graag voor .

Mijn dierbare paddel.
instrument in mijn handen
gesel van mijn armen
motor van mijn kano
door het water zal je klieven
mij momenten schenkend
van vrijheid en geluk
mijn eenzaamheid verdrijvend
in de ondergaande zon
in het besef dat
zolang ik jou hanteren kan
ik nog steeds leef en kan genieten
van water, wind en zon
en mijn vrienden rondom

Ik wil niet verwaand overkomen, maar persoonlijk vind ik dit een zeer mooie tekst en ik meen er elk woord van. Kanovaren is soms afzien, maar ook genieten van de natuur en van elkaar. Daarom schuilt de grootste kracht van deze tekst in de laatste zin :

“ en mijn vrienden rondom.”

Dat is het belangrijkste van alles wat er bestaat.

Aan alle groepjes, laat me schatten, per 5 jaar : train, vaar, maak plezier en geniet van je jeugd bij de kano. Respecteer en help elkaar en leeftijdsverschillen zullen vervagen en groeien door de jaren heen in elkaar over. Voor je het weet zijn jullie over 10,20,30 ...jaar nog bij elkaar en zullen jullie de kanoclub nog steeds nieuw leven inblazen met nieuwe miniemen .Misschien met opa's en oma's , die in 2022 geweldige medailles behaalden, aan de kant.

En volgens mij was dit de droom van de eerste Kano-Broekx, onze oprichter. Hij heeft zijn toeziende plaats tussen de glazen achter de toog , zeer waarlijk verdiend.

En moest Harry, van waar dan ook zijn geest rondzwerft, kunnen toezien, dan zou hij tevreden en trots op zijn nazaten, grauwelend brommen :

“ Ich hem 't altied toch gezeed, dè de kano van Nerpelt de moeite weerd is;”

En Alda, zijn vrouw gaf dan toch grif toe : “ gè hèt gelek gehad, Harry, gelukkig hemme we der genoeg van op de wèrld gezet om te zùrge dè 't nie verlore gut, mer ich ben toch blij dè ze hulp kriege van veul andere.”

Ik heb de afgelopen wedstrijden als bijzonder aangenaam ervaren .

NWC is een uitzonderlijk geoliede machine en de olie is een mix van vrijblijvend engagement, familietraditie toekomstvisie, bereidwilligheid, vertrouwen en liefde voor de sport.

Maar vooral waar vriendschap en eigenheid voor de persoon , zonder rang of stand, geen loze woorden zijn..

Ik ben blij en fier een NWC-er te zijn.

Dank je wel NWC

Paul H.

PS: Waarschuwing aan de jeugd : Kijk uit als je een lief aan de kano zoekt, want dat is meestal voor levenslang en, met jullie kanospruiten in 't verschiets, sta je voor je het weet je kinderen aan te moedigen aan de kant .

-----ooooooooooooOOOOOoooooooooooo-----